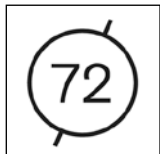

KLUB PATHFINDER

PROJEKT 72 HODIN

Více než 30 000 mladých dobrovolníků v celé České republice v říjnu 2017 po dobu 72 hodin zvelebovalo své okolí, pomáhalo druhým nebo přírodě.

Měli naplánováno přes 550 akcí, mezi kterými byly například úklidy lesů, parků, dětských hřišť a školních pozemků, výsadby stromů a keřů nebo třeba sběr lesních plodů pro zvěř. Úklidové akce proběhly i na mnoha českých hradech. Někde si dobrovolníci naplánovali sociální projekty – návštěvu seniorů, pomoc dětem s postižením nebo výpomoc v útulcích pro zvířata.

Akci již poštěté pořádala Česká rada dětí a mládeže, jejímž cílem je zapojit do ní co nejvíce mladých lidí, přivést je k dobrovolné práci pro své okolí a ukázat, že oni sami mohou změnit věci, které se jim nelíbí. Naučit je spolupracovat a víc vnímat svět kolem sebe. Díky pořádání jednotlivých projektů také posílil vztahy v místních komunitách a vytvořit hodnoty a zajímavé podněty pro smysluplné trávení volného času.

Projekt je určen dětem i rodičům, mladým lidem, neziskovým organizacím, ale i neformálním skupinám a jednotlivcům – zkrátka všem, kdo podporují myšlenku dobrovolnictví a není jim cizí nezištná pomoc druhým nebo svému okolí.

V čem tkví obliba 72 hodin?

„Vypadá to, že jsme se stali jakýmsi inkubátorem dobrovolnictví – možná je to tím, že u nás máte nad svým projektem absolutní kontrolu. Děláte jen to, co si sami vymyslíte a na co máte síly. To je pro mladé lidi lákavé. Nás samozřejmě těší, že ti, kteří si to s námi vyzkoušeli, se k nám další rok vracejí. A my se jim snažíme podávat v mnoha ohledech pomocnou ruku. Poskytujeme stromy například na sázení – letos jich rozdáme čtyři stovky. Pokud chtějí uklízet veřejné prostory, poskytneme jim pytle, rukavice...“ říká vedoucí projektu Jiří Gurecký.

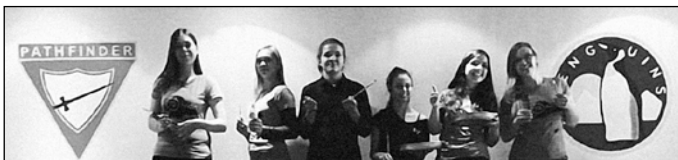
Jakého typu tyto projekty byly?

- Například Městský parlament dětí a mládeže z Brna pomáhal ve vile Stiassni, kterou připravil na zimu.
- Asociace TOM 1007 CHIPPEWA Česká Lípa zorganizovala charitativní akci „Běh za novým úsměvem“ v českolipském městském parku. Upozornila tak na problematiku dětí s rozštěpem obličeje.
- „Daruj krev, daruješ život“ – je již tradiční akce studentů 3. a 4. ročníků Gymnázia Hořovice pro transfuzní stanici místní nemocnice.
- Projekt Přátelství bez hranic vnesl do letošního ročníku 72 hodin prohlubování česko-německých vztahů formou dobrovolnické výpomoci z Německa. Této příležitosti vy-užili skauti z Klatov a spolu s německými dobrovolníky pomohli v domě seniorů s přípravami na zimu.

- Dobrovolníci z řad žáků základní školy v Příbyslavi četli po dva dny dětem v mateřské školce své oblíbené knihy a sdíleli s nimi své pocity z vyprávěných příběhů.
- Rada dětí a mládeže Jihočeského kraje upekla sušenky pro kluky a holčičky z dětského centra ve Strakonících.
- Spolek Tydlidům, Nebovidy u Brna uklidil zpustlá hrobová místa na tamním hřbitově.
- Po létě a nepořádných turistech poklidili TOM 1018 Magneti okolí hradu Kost. V rámci projektu prozkoumali i mučírnu a popřemýšleli v ní, jak naučit turisty neházet odpadky všude kolem sebe...
- Mladí hasiči z Metylovic opět uklidili všechny cesty, stezky a chodníky, které vedou na Čupek.
- Budky pro ptáky a jesle pro zajíce vyrobili skauti z Čechovic, oddíl Poutníci.
- TOM ČR, Tuří 4105 Olomouc vysadil stromy pro Ondru, který kvůli úrazu přišel na levé straně o sluch. V září prodělal operaci... Touží po odpočinku v hamace, ale nemá ji na co zavěsit. Bude sice několik let trvat, než stromy zesílí, ale naděje tu je – na rozdíl od toho, že bude slyšet jako většina zdravých lidí...

Také náš oddíl Klubu Pathfinder „Penguins“ se do této akce zapojil. ČRDM nám k projektu 72 hodin věnovala několik desítek triček, a ta jsme pak prodávali v rámci Múzičky Českého sdružení. Vybrali jsme více než 4 000 korun a výtěžek jsme věnovali na humanitární aktivity organizace ADRA. Rozhodně to chceme zopakovat i v dalším roce a pokračovat v tomto sociálním rozměru akce i v budoucnu.

Dalším efektem této sbírky bylo, že pathfinderi získali povědomí o projektu 72 hodin, takže by se jich do něj v příštím roce mohlo přihlásit více.

Můžete to být i vy s vašim oddílem či třídou dětské sobotní školky!

JAKUB FRAJ

PŘEDSTAVUJEME...

PAVLA KAFKOVÁ

Pavla Kafková je studentkou pedagogiky a psychologie na Univerzitě Karlově v Praze. Od roku 2011 je aktivní v Klubu Pathfinder, kde působí jako vedoucí v pražských oddílech Penguins a Eliáš. Nyní je součástí přípravného týmu Rádcovského kurzu ČS KP.

Nedávno ukončila svoji stáž ve Skautském institutu, kde v rámci linie „Média v měnicím se světě“ vytvářela hry pro děti staršího školního věku. O tom byla také její přednáška s tématem „Čemu věřit? Kritické myšlení na schůzkách“ na skauty pořádaném Mikulášském víkendu, který proběhl počátkem prosince na Právnické fakultě UK.

V Klubu Pathfinder působíš už od roku 2011. Čím vším sis v klubu již prošla?

V roce 2011 mě poprvé oslovil Honza Bezděkovský z oddílu Penguins a pozval mě jako rádce na svůj tábor. Předtím jsem jezdila na tábory Klubu Pathfinder – vlastně od první třídy. Od roku 2011 jsem jezdila jako rádce, později jsem absolvovala Rádcovský i Vůdcovský kurz, spolupracovala jsem na přípravě několika táborevých her. Také jsem vedla schůzky mladších i starších pathfinderů. V současné době jsem vedoucí oddílu Eliáš a účastníkem kurzu Masterguide, který mě připravuje na vedení vzdělávacích kurzů.

Absolvovala jsi stáž ve Skautském institutu. Co jsi tam měla na starosti a jak to celé probíhalo?

V minulém školním roce jsem se přihlásila na stáž do Skautského institutu a byla jsem pozvána na pohovor. Na tomto pohovoru jsme řešili, co mohu nabídnout a co na druhé straně Skautský institut potřebuje. Nakonec jsem našla svoje místo pod vedením Borise, studenta vysoké školy, který má na starosti linku přednášek Média v měnícím se světě. Mým úkolem bylo vytvořit několik aktivit, které by vedoucí mohli využít na schůzkách a pomocí kterých by dětem mohli přiblížit, jak funguje mediální svět. Během stáže jsem byla i s ostatními stážisty zvána na pravidelná supervizní setkání, kde jsme měli možnost sdílet se o průběhu naší práce a řešit případné problémy. Moje stáž byla sice ukončena slavnostní večeří a poděkováním vedení Skautského institutu, ale moje práce na hrách vlastně stále pokračuje.

Výstupy ze své činnosti ve Skautském institutu jsi představovala i na přednášce v rámci Mikulášského víkendů. Co to je za akce a jak svoji přednášku hodnotíš?

Mikulášský seminář je součástí velké skautské akce Miquik. Cílem akce je inspirovat skautské rádce a vůdce, podpořit je v zájmu o svět kolem sebe, o kulturu a také se setkat s ostatními skauty z celé České republiky.

Já jsem na této akci vedla dva téměř dvouhodinové semináře, každý pro 20 lidí. Během semináře jsme hráli některé z mých her a společně jsme řešili, jestli je hra pro děti daného věkového rozmezí vhodná a co by vedoucí a rádci, kteří na workshopu byli, udělali jinak. Vytvořili jsme skvělou a inspirativní atmosféru, ve které se zrodilo mnoho skvělých nápadů, jak hry posunout dál. Vymysleli jsme i různé alternativy a další využití výukových materiálů.

Podobnou přednášku jsi měla i na Výročním setkání vedoucích ČS KP. Jaké dojmy máš z této prezentace?

Na výročním setkání jsem měla na workshopu asi osm účastníků, se kterými jsem si zahrála dvě hry. Věřím, že se mi podařilo inspirovat i naše vedoucí a podnítit v nich zájem o mediální výchovu v rámci schůzek.

Kde bychom výstupy z tvé práce mohli najít?

Obávám se, že tyto hry ještě zveřejněny nejsou. Očekávám zveřejnění materiálů na webu Skautského institutu v sekci Média v měnícím se světě. Absolventům svých workshopů jsem materiály rozeslala e-mailem.

Na Výroční setkání vedoucích ČS KP přijel skaut Edy, který je mimo jiné členem Odboru duchovní výchovy Junáka a věnuje se mediální výchově. Jak hodnotíš jeho přednášku o mediální výchově a setkání s ním?

Jeho přednáška mě velmi inspirovala. Překvapuje mě, že jsem se s ním nesetkala už během stáže ve Skautském institutu, když vlastně téma mé stáže má tak blízko k tomu, čím se on zabývá. Když pak byla Edymu položena otázka, zda existuje nějaká metodika, která by vedoucím pomohla mediální výchovu realizovat na schůzkách, došlo mi, že tady přesně je prostor, který by mohly zaplnit právě moje aktivity, na kterých pracuji.

A nyní poslední otázka. Kde vidíš svoji úlohu v Klubu Pathfinder v následujících pěti letech?

Ráda bych se dlouhodobě podílela na lektorování vzdělávacích kurzů v Klubu Pathfinder. Velký potenciál vnímám v oborech, které studuji, a věřím, že svým vzděláním budu moci organizaci Klub Pathfinder přispět k rozvoji. Ráda bych se podílela na metodické činnosti a také vidím rezervy v péči o dobrovolníky, kteří v Klubu Pathfinder pracují. Mám teď na mysli např. supervizní setkání dobrovolníků nebo třeba oceňování jejich práce.

DÍKY ZA ROZHOVOR.

JAK JSME SE S „NADĚJÍ“ PODĚLILI O NADĚJI V PÁNU JEŽÍŠI KRISTU

V rámci akcí Klubu Pathfinder konáme jednou ročně „vánoční“ turnaj ve stolním tenise, tzv. ZLIN-PONG, na který už tradičně zveme své přátele ze zlínské „NADĚJE“.

(Poznámka: Zlínská pobočka NADĚJE vznikla v roce 1992. Počáteční aktivity byly soustředěny na dospělé osoby s mentálním postižením. Celý komplex služeb postupně zahrnoval chráněné bydlení, denní stacionář a dílny v objektech ve čtvrti Letná. Od roku 1998 začala NADĚJE ve Zlíně pracovat se seniory. Nejprve v Domě pokojného stáří na Letné a od prosince 2006 v novém domově na Jižních Svazích.)

Jedinou „pihou“ na kráse pro nás u této akce je, že naši přátele z NADĚJE nám moc naděje na vítězství neposkytují. Jsou totiž v tomto oboru moc dobří a již po několik let jsou držiteli našeho putovního poháru. A „světe, div se“ – i tentokrát odputoval do „NADĚJE“.

Letos jsme náš turnaj obohatili o novou disciplínu – boj o putovní pohár ve čtyřhře. Díky skvělým výkonům Ládi Skřivánka seniora a jeho partnera ve hře, Standy Vychopně, tento pohár zůstává doma. Na cestě k vítězství se však pořádně zapotili, neboť ani my ostatní nejsme v ping-pongu žádná „orežávátka“.

Co však činí náš turnaj výjimečným, je jeho cíl. Více než jednotlivá dílčí vítězství si ceníme „superbratrské“ atmosféry, která náš turnaj vždy provází. A letošní ročník byl navíc obohacen, kromě podpory Klubu

Pathfinder a zlínského sboru církve adventistů, také jedinečným sponzorským darem bratra Standy Vy-
chopně, který každého z účastníků obdaroval knihou „Touha věků“. A tak jsme se v tomto vánočním čase
s našimi přáteli z „NADĚJE“ podělili o naději v Pánu Ježíši...

Nám zůstává naděje, že se během příštího roku v ping-pongu (možná) i trochu zlepšíme. Ale určitě se
zase kolem Vánoc 2018 sejdeme. Rádi přibereme i vás.

JERRY

NAKLADATELSTVÍ ADVENT-ORION VYDALO KNIHU PŘÍBĚHŮ PRO DĚTI

V knize pro děti, která má název „Pojďme si číst“, je pro kaž-
dý den v roce připraven zajímavý příběh s ponaučením, biblic-
ký text a citát nějaké slavné osobnosti nebo přísloví. Proto je mož-
né používat ji jak při každodenních rodinných pobožnostech, tak
při práci s dětmi při různých příležitostech. Kniha je však vhod-
ná i jako dárek pro děti. Kniha je brožovaná, má 416 stran a cenu
98 Kč. Zakoupit ji můžete u traktátníka či přímo v nakladatelství
Advent-Orion.

MÚZIČKA 2017

V půlce listopadu se oddíl Klubu Pathfinder z Českého sdružení vydaly do pražského divadla v Ko-
bylísích. Konala se tam tradiční akce Múzička. Společně s vedoucími tam pathfinderi strávili netradiční
sobotu. V Salesiánském divadle, kde se tato akce koná již řadu let, ještě rychle před programem zkoušeli
své scénky a písničky. Po posledních přípravách vše začalo.

Tento rok byl revoluční v tom, že příspěvky hodnotila pouze porota s cílem především povzbudit.
Na konci nebylo žádné pořadí ani stupně vítězů. Všichni přijeli proto, aby potěšili ostatní, zpívali, hráli
a chválili našeho Stvořitele. Ranního songservisu se s vervou ujal oddíl Ararat z Plzně a zpívali s nimi do-
spělí i děti v hledišti.

Dopoledne otevřel Bibli společně s přítomnými Honza Mráček. Jeho zamyšlení se týkalo tématu Mú-
zičky: „Pravda“. Společně s dětmi hledal odpověď na to, co to pravda je a jak ji můžeme poznat, hledat,
najít. Po zbytek dopoledne následovala vystoupení pathfinderů z jednotlivých oddílů. Dopoledne bylo
tvořeno vystoupeními sólového a skupinového zpěvu a dokonce nově i natočeným videem z produkce
karlovarského oddílu. Odpolední část byla věnovaná scénkám. K vidění bylo například připomenutí dí-
la mistra Jana Husa družinou Broučci. Plzeňská družina Velbloudů nás zavedla na Divoký západ a oddíl
Huronů přiblížil známé dílo Labyrint světa a ráj srdce.

Během Múzičky všichni vybírali peníze pro malého Hynka Skůru. Peníze by mu měly posloužit
k pomoci zotavit se a absolvovat speciální terapii. Celkem se během dne vybralo 6 000 Kč. Nedělní
den využily některé oddíly k výletům po Praze. Pathfinderí navštívili například Únikovou hru nebo
Národní technické muzeum. Na fotografie ze soboty se můžete podívat v galerii na stránkách Klubu
Pathfinder.

2017

MÚZIČKA